

مقایسه تاب آوری و راهبردهای مقابله با تبیینگی بین داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان[□]

Comparison of Resilience and Stress Coping Strategies between Volunteers and Soldiers who Participated in the War Against ISIS □

Zana Nasih Salih Qadir, MSc^{1✉}
Fariba Hassani, PhD²

* زانا ناصح صالح قدیر
** دکتر فریبا حسنی

چکیده

Abstract

The aim of the current research is to determine the difference between resilience and coping strategies among volunteers and soldiers who participated in the war against ISIS. The research method was descriptive and causal-comparative. The population of interest in this study was all Kurdish volunteers and soldiers in all three provinces of Halabja, Sulaimaniyah and Erbil of Iraqi Kurdistan who participated in the war against ISIS. The sample of this study was selected through available sampling. Then, data were collected using Connor-Davidson Resilience Scale (CD-RISC) and Endler and Parker's Coping Inventory for Stressful Situations and analyzed by multivariate analysis of variance (MANOVA). The results of this study showed that there was no difference in resilience between volunteers and soldiers, but there was a significant difference in coping with stress scale. In terms of problem-oriented style and avoidance-oriented style, the difference was significant. Therefore, it turns out that there is no difference in emotion-focused coping. The main findings of this study confirm that special training courses are recommended to enhance resilience and help volunteers and soldiers to experience reduce warfare stress.

Keywords: resiliency, stress coping strategies, volunteer, soldiers, ISIS war

هدف پژوهش حاضر تعیین تفاوت بین تاب آوری و راهبردهای مقابله با تبیینگی بین داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان است. روش پژوهش توصیفی و از نوع علی- مقایسه‌ای بود. جامعه آماری پژوهش حاضر تمامی داوطلبان و سربازان کُرد در هر سه استان حلیچه، سلیمانی و اربیل اقلیم کردستان عراق بودند که در جنگ ضد داعش شرکت کرده بودند. نمونه این پژوهش با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. سپس با استفاده از مقیاس تاب آوری کانتر و دیویدسون و سیاهه راهبردهای مقابله با تبیینگی اندلر و پارکر داده‌ها جمع آوری شدند و با روش‌های آماری آزمون تحلیل واریانس چند متغیره تحلیل شدند. یافته‌های این پژوهش نشان داد از نظر تاب آوری تفاوت بین داوطلبان و سربازان وجود نداشت، اما در مقیاس راهبردهای مقابله با تبیینگی در داوطلبان و سربازان تفاوت معنادار یافت شد. از لحاظ سبک مستلزم‌مدار و سبک اجتنابی تفاوت معنا دار بود. بنابراین نتیجه می‌شود از نظر مقابله‌ای هیجان مدار تفاوت وجود ندارد. یافته‌های اصلی این پژوهش مؤید آن است که برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه جهت بالا بردن تاب آوری و کمک به داوطلبان و سربازان برای کاهش تبیینگی جنگ توسعیه می‌گردد.

کلیدواژه‌ها: تاب آوری، راهبردهای مقابله با تبیینگی، داوطلب، سرباز، جنگ داعش

□ 1. University of Sulaimaniyah, Sulaimaniyah, Iraq
□ 2. Department of Psychology, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, I. R. Iran
✉Email: zanah.nasih@univsul.edu.iq

□ دریافت مقاله: ۱۳۹۷/۱۱/۰۰ تصویب نهایی: ۱۳۹۸/۷/۰۰

* دانشگاه سلیمانیه، سلیمانیه، عراق

** گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

● مقدمه

موضوع تروریسم از چندین دهه پیش، جایگاه گسترده‌ای در سیاست‌های جهانی و منطقه‌ای یافته، اما در آغاز قرن بیست و یکم، به معضلی بین المللی تبدیل شده است و مجامع بین المللی به ظاهر در صدد مقابله جدی با آن برآمده‌اند. این پدیده یک موضوع اساسی و مهم زندگی روزمره است. اخبار مربوط به قتل در نقاط مختلف و انفجارهایی که به مکان و زمان خاصی محدود نیستند، به تمام جهان مخابره می‌شود. گروه تروریستی «داعش»^۱، گروهی از تروریست‌های بین المللی هستند که با زمینه‌های متفاوت جغرافیایی از کشورهای مختلف عربی، آسیایی، اروپایی و آفریقایی گرد هم آمده‌اند. این گروه در ۸ آوریل سال ۲۰۱۳ تشکیل شد (الهاشمی، ۲۰۱۵). ابویکر بغدادی رهبر این گروه آن را به عنوان یک دولت بزرگ اعلام کرد و در زمانی بسیار کمی توانستند نواحی بسیار زیادی در سوریه از جمله حلب، دیرالزور، رقه، ادلب و در عراق موصل، انبار، را به سیطره خود درآورند (علوش، ۲۰۱۵). داعش که در سال ۲۰۱۴ بر علیه عراق و به خصوص اقلیم کردستان عراق حمله و جنگ را اعلام کرد، کُردها را آتش پرست و مجری برنامه‌های غرب در منطقه، مطرح کرد، بنابراین بعد از سقوط موصل حمله فراوانی را به سمت اقلیم کردستان آغاز کرده و ترس و وحشت فراوانی را در آن شهر ایجاد نمود. در این میان بسیاری از مردم و سربازان از نظر روحی، متحول و دگرگون شدند و به طور داوطبلانه خواستار جنگ با داعش شدند. این آمادگی داوطبلانه و فعالانه مردم با شاخص‌هایی مانند آمادگی، ایثار و فداکاری، نفرت از دشمن، عشق به نظام، پایداری، اعتماد به نصرت الهی قابل توصیف است (بهداروند و همکاران، ۱۳۹۲). در مقابل سربازانی که وظیفه‌شان حفاظت از کشور است، مسئولیت بزرگ دفاع از وطن، استقلال کشور و پاسداری از خاک و ملت در مقابل هر تهدید خارجی به آن‌ها محول شده است (سیادی، ۲۰۱۲). از سوی دیگر سربازانی که متعلق به یک سازمان نظامی بوده و به طور منظم زیر نظارت یک دولت مستقل قانونی هستند که در واقع هسته اصلی نیروهای مسلح هر کشوری را تشکیل می‌دهند و در ارتش به عنوان خدمت سربازی مشغول به کار می‌شوند. نیروی داوطلب، پایگاهی مردمی دارد که تمام اشار مختلف مردم بدون توجه به شغل، نژاد و جنس می‌توانند در آن شرکت نمایند و رسالت اصیل آنها حفظ موقتی امنیت کشور از هجوم بیگانگان است. شکایت نکردن از سختی‌ها و رنج‌ها، به رخ نکشیدن محرومیت‌ها

و مشقات از اموری هستند که داوطلبان غالباً بر خویش ضروری می‌دانند و سعی می‌کنند روحیه قناعت را همواره حفظ نمایند (خانی، ۱۳۹۲). داوطلب برای رسیدن به هدفی که برگریده است و در راه تحقق آن هدف، از بذل مال و جان مضایقه‌ای ندارد (یزدی، ۱۳۸۵). شاخصه‌های دیگری نظری: گمنامی، تعهد و وفاداری، صبر، در فرهنگ و تفکر داوطلب وجود دارد (فیروزآبادی، ۱۳۹۵). همچنین داوطلب پس از پایان جنگ، چون احساس می‌کند که وظیفه‌اش را انجام داده است به کانون خانواده خود بازمی‌گردد (بوتول، ۱۳۸۷). به نظر می‌رسد داوطلبان و سربازان در برخورد با موقعیت‌های دشوار مانند جنگ، در برخی مواضع روانشناختی با هم تفاوت دارند. در یک محیط مشابه اجتماعی، بعضی افراد تاب آوری شان کاهش می‌یابد و آن شرایط را تحمل نمی‌کنند، اما در بعض دیگر برعکس می‌باشد. سپس، برخی توانایی مقابله با مشکلات و موقعیت‌های چالش انگیز را خیلی زود از دست می‌دهند و دچار تنیدگی و اضطراب می‌شوند، در حالی که عده‌ای دیگر به راحتی قادرند از پس این موقعیت‌ها برآیند و بدون عارضهٔ خاصی مشکل را برطرف نموده و یا پشت سر گذارند (وسنر، ۲۰۱۹). هر اندازه این ظرفیت بالاتر یا بیشتر باشد، به همان اندازه شخص قادر خواهد بود سلامت روانی و اجتماعی خود را در سطح بهتری نگه دارد و به شیوهٔ مثبت، سازگارانه تر و کارآمدتر به حل و فصل مشکلات خویش پیردازد (تامپسون، ۲۰۱۸). عوامل تعديل کننده‌ای میان تنیدگی و اختلال در فرد وجود دارد که آموختن آن‌ها سلامت روانی را افزایش می‌دهد و باعث ارتقای سطح بهزیستی روانی و جسمی فرد می‌شود، یکی از این عوامل «تاب آوری» است (ریویچ و شاته، ۲۰۰۲). «تاب آوری»^۱، از ضروریات زندگی در دنیای کنونی است و یکی از عوامل تعیین کنندهٔ پاسخ‌های افراد در مقابل رویدادهای تنیدگی زا به شمار می‌رود (هورن، ۲۰۱۶). همچنین مهارتی مناسب است برای پشت سر گذاشتن مشکلات زندگی حتی وقتی که شرایط نامطلوب و سخت وجود دارد. به عبارت دیگر، تاب آوری به توانایی یک انسان گفته می‌شود که به طور موفقیت آمیز شرایط نامطلوب را پشت سر گذاشده و با آن‌ها تطابق می‌یابد و علیرغم مواجه با مشکلات زندگی به قابلیت تحصیلی و هیجانی و اجتماعی دست می‌یابد (اینژیلچ، آرونsson، گود و مک کای، ۲۰۰۶؛ به نقل از یزدانی، ۱۳۹۱). و یکی از مفاهیم و سازه‌های بهنجار مورد توجه و مطالعات روان‌شناسی مثبت نگر است که به فرایند پویایی انطباق مثبت با تجربه‌های تلح و ناگوار اطلاق می‌شود.

(لوتار و چیچیتی، ۲۰۰۰؛ مستن، ۲۰۰۱) این سازه فراتر از جان سالم به در بردن از تنیدگی و ناملایمات زندگی است (بونانو، ۲۰۰۴).

به طور کلی مفهوم «تاب آوری» به پیامدهای مثبت به رغم تجربه ناگواری ها و ناملایمات، عملکرد مثبت و موثر در شرایط ناگوار، بهبودی بعد از یک ضربه مهم، اشاره دارد (اسکون، ۲۰۰۶). افراد تاب آور توانایی برگشتن و بهبود پیدا کردن، خوش بینی و مهارت های فکری انعطاف پذیر، جستجو کردن مشکلات به عنوان فرصتی برای یادگیری و رشد، توانایی پشتکار و استقامت داشتن، حرمت خود سالم، توانایی تعیین اهداف قابل دسترس، آشکار و واقعی، داشتن شبکه حمایتی سالم، توانایی رشد قابلیت های عاطفی و فرا طبیعی، توانایی استقلال رای، حس شوخ طبیعی، توانایی درگیری و ارتباط معنادار با افراد، توانایی رفتار کردن با احترام با خودشان و دیگران، توانایی حل کردن مشکلات و مهارت های حل تعارض را دارند (حسینی قمی و سلیمانی بجستانی، ۱۳۹۰).

همچنین، مقابله به عنوان فرایند روان شناختی، به کوشش های شناختی و رفتاری اشخاص برای مهار، کاهش یا تحمل درخواست های درونی یا بیرونی به کار گرفته می شود (حسن شاهی و دارایی، ۲۰۰۵). راهبردهای مقابله با تنیدگی شامل سه بُعد است، مقابله «مسئله مدار»، «هیجان مدار» و «اجتنابی» که در بین غالب مفاهیم راهبردهای مقابله ای مشترک است (اسکینر و همکاران، ۲۰۰۳). راهبردهای مقابله ای مسئله مدار شیوه هایی را توصیف می کند که بر اساس آن فرد اعمالی را که باید برای کاهش یا از بین بردن یک عامل تنیدگی زا انجام دهد، محاسبه می کند. رفتارهای مسئله مدار شامل جستجوی اطلاعات بیشتر درباره مسئله، تغییر ساختار مسئله از نظر شناختی و اولویت دادن به گام هایی برای کانون توجه قرار دادن مسئله می شود. بر عکس، راهبردهای مقابله ای هیجان مدار شیوه هایی را توصیف می کنند که براساس آن، فرد بر خود متمرکز شده و تمام تلاشش را متوجه کاهش احساسات ناخوشایند خود می کند. واکنش های «مقابله هیجان مدار» شامل گریه کردن، عصبانی و ناراحت شدن، اشتغال ذهنی و خیال پردازی است. راهبردهای مقابله اجتنابی، مستلزم فعالیت ها و تغییرات شناختی است که هدف آنها اجتناب از موقعیت تنیدگی زا می باشد. رفتارهای مقابله اجتنابی ممکن است به شکل روی آوردن به یک فعالیت جدید و درگیرشدن با آن یا روی آوردن به اجتماع و دیگر افراد ظاهر شود (هالامان دریس و پاور، ۱۹۹۹؛ اندر و پارکر،

(۱۹۹۴). پژوهش‌ها نشان داده است که بین راهبردهای مقابله با تنیدگی و تاب آوری رابطه مثبت وجود دارد به این صورت افرادی که از راهبردهای مسئله مدار استفاده می‌کنند از تاب آوری بیشتری برخوردارند (نصیر، ۱۳۸۹؛ مومنی و شهبازی راد، ۱۳۹۱).

شرکت در جنگ ضد گروهی که همه قوانین آسمانی و زمینی را زیر پا گذاشته و وحشت و رعب رسالت آن است، بی‌شک چنین موقعیتی ارتباط مستقیمی با هر یک از تاب آوری و راهبردهای مقابله با تنیدگی دارد؛ زیرا باعث تغییر در شیوه و محتوای هر یک از آنها می‌شود، و در نهایت بر توانایی مقابله با دشمن و انگیزه و انرژی برای حمایت و پاسداری از خاک و ملت تأثیر مهم می‌گذارد و میزان این تغییرات در هر یک از داوطلبان و سربازان متفاوت می‌باشد. بنظر می‌رسد تاکنون، پیشینهٔ پژوهشی مبنی بر مقایسه بین راهبردهای مقابله با تنیدگی و تاب آوری بین داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی وجود ندارد. بنابراین پژوهش حاضر در صدد پاسخگویی به این سوال است که آیا بین راهبردهای مقابله با تنیدگی و تاب آوری بین داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان تفاوت وجود دارد؟

● روش

این پژوهش از نوع علیّی- مقایسه‌ای است، که به مقایسه بین متغیرهای تاب آوری و راهبردهای مقابله با تنیدگی در داوطلبان و سربازان شرکت کننده در جنگ ضد داعش می‌پردازد. «جامعه‌آماری» پژوهش حاضر، تمام داوطلبان و سربازان کرد در اقلیم کردستان عراق هستند که در جنگ ضد داعش شرکت کردند. در این پژوهش از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شده است. معیار انتخاب نمونه‌ها در این تحقیق سابقه حضور در جنگ علیه داعش بود. حجم نمونه در این پژوهش ۱۸۰ نفر مرد که سنشان بین ۲۰-۵۰ سال (به دلیل آن که نمونه‌ها در دسترس در این دامنه سنی قرار داشته‌اند و محقق به ناچار از میان آنها انتخاب کرده است) است برآورد شده است و به دو گروه ۹۰ نفره (۹۰ نفر داوطلب) و ۹۰ نفر سرباز عادی تقسیم شدند. ابتدا نمونه‌گیری در پایگاه‌های نظامی و مرکز نام نویسی داوطلبان که در جنگ ضد داعش شرکت کرده بودند انجام گرفت. بعد ابزارها با هماهنگی اداره پایگاه‌های نظامی در هر سه استان حلبچه، سلیمانیه و اربیل و مرکز نام نویسی داوطلبان در هر سه استان ذکر شده تکمیل شد و پس از جمع آوری اطلاعات تجزیه و تحلیل اطلاعات جمع آوری

شد. با مراجعه به وزارت پیشمرگه حکومت اقلیم کردستان، ستاد نیروهای مسلح و مراکز داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش در هر سه استان حلبچه، سلیمانیه و اربیل و گرفتن مجوز، پژوهشگر ابتدا کار را با معرفی خود و هدف مطالعه به طور مختصر برای سربازان و داوطلبان شروع کرد. از آنان خواست که دقایقی از وقت خود را در اختیار پژوهشگر قرار دهند. پس از جلب اعتماد آنان مبنی بر محترمانه ماندن اطلاعات شان و نیز متذکر شدن این نکته که نیازی به درج هیچگونه نام و نشانی آنها در ابزارها نیست. توضیحاتی در مورد شیوه تکمیل کردن ابزارها و متغیرهای مورد نظر داده شد. پس از پاسخگویی، ابزارها جمع آوری گردید. برای اندازه‌گیری متغیرهای موردنظر در این پژوهش و جمع آوری اطلاعات از دو ابزار اندازه‌گیری مقیاس تابآوری کانر و دیویدسون و سیاهه راهبردهای مقابله با تنیدگی استفاده شد. در ادامه به شرح و توصیف هر کدام مبادرت شده است.

● ابزار

□ الف: مقیاس تابآوری کانر و دیویدسون^۳ (۲۰۰۳): این مقیاس شامل ۲۵ سؤال است که برای هر سؤال طیف درجه‌بندی پنج گزینه‌ای در نظر گرفته شده است که از صفر (کاملاً نادرست) تا پنج (کاملاً درست) نمره گذاری می‌شود. کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) ضریب الفای کرونباخ را (۰/۸۹) گزارش کردند. در تحقیق جوکار روابی مقیاس مذکور با محاسبه همبستگی هر نمره با نمره کل ضریب‌های بین ۰/۶۴ تا ۰/۴۱ را نشان داد (جوکار، ۱۳۸۶). در پژوهش حاضر نیز اعتبار این مقیاس با استفاده از ضریب الفای کرونباخ (۰/۸۱) به دست آمد.

□ ب: سیاهه راهبردهای مقابله با تنیدگی اندلر و پارکر^۴ (۱۹۹۰): این ابزار سه سبک مقابله مسئله مدار، هیجان مدار و اجتنابی را می‌سینجد که شامل ۴۸ عبارت است و هر کدام از سبک‌ها شامل ۱۶ عبارت می‌باشد. نمره گذاری آن به صورت یک طیف پنج درجه‌ای لیکرت می‌باشد. اندلر و پارکر ضریب همسانی درونی کل سیاهه را ۰/۹۲ گزارش کرده‌اند. همچنین قریشی راد (۱۳۸۹) اعتبار این سیاهه را با روش آلفای کرونباخ در مقیاس مسئله مدار ۰/۸۶ و در مقیاس هیجان مدار ۰/۸۱ و در مقیاس اجتناب مدار ۰/۷۹ گزارش کرده‌اند. در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ روی جمعیت مورد بررسی در مقیاس مسئله مدار، هیجان مدار و اجتناب مدار به ترتیب ۰/۸۱، ۰/۷۳، ۰/۸۰ به دست آمد. ابزار این پژوهش، هم از

زبان انگلیسی و هم از زبان فارسی به کردی ترجمه شدند. به خاطر عدم سوگیری مترجم در فرآیند ترجمه، از مترجمین گوناگون استفاده شد. ابزار ترجمه شده از انگلیسی به کردی به سه نفر از اساتید رشته روانشناسی دانشگاه سلیمانیه و دانشگاه کویه کردستان عراق داده شد و اساتید روایی آن را تأیید کردند. با توجه به مشابهت فرهنگی و اجتماعی کردستان عراق با ایران و هویت مشترک و با نظر اساتید آمار و روش تحقیق ایران از جمله دکتر دلاور، برگدان نسخه فارسی به کردی انجام گردید و نسخه کردی به تعدادی از اساتید آمار و روانشناسی کرد ایرانی دانشکده‌های روانشناسی و علوم تربیتی داده شد و روایی توسط آنان تایید شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آماری توصیفی و استنباطی استفاده شد. بخش آمار توصیفی شامل فراوانی، میانگین و انحراف معیار نمرات است. در بخش استنباطی از آزمون t مستقل، تحلیل واریانس چند متغیره (Manova) برای آزمون فرضیه‌ها استفاده گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS انجام شد.

● یافته‌ها

به منظور مقایسه تاب آوری داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی، از آزمون t مستقل استفاده شد. نتایج حاصل از اجرای این آزمون در ادامه آورده شده است. پیش از اجرای آزمون t مستقل همسانی واریانس نمرات گروه‌ها با استفاده از آزمون لوین مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به اینکه سطح معنی داری مقدار F بدست آمده بزرگتر از مقدار 0.05 است، فرض صفر مبنی بر عدم تفاوت میان واریانس گروه‌ها مورد تایید قرار می‌گیرد.

جدول ۱. نتایج آزمون لوین جهت بررسی همسانی واریانس گروه‌ها

متغیر	F	سطح معنی داری
تاب آوری	۱/۲۰۱	۰/۲۷۵

در جدول ۲ نتایج آزمون t مستقل جهت مقایسه تاب آوری داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی ارائه شده است. بر اساس مندرجات جدول، مقدار t بدست آمده جهت مقایسه میانگین نمرات تاب آوری دو گروه برابر با $0/834$ است و سطح معنی داری آن برابر با $0/405$ می‌باشد. با توجه به عدم معنی داری آماره به دست آمده، می‌توان نتیجه گرفت که میان تاب آوری داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی تفاوتی وجود ندارد.

جدول ۲. نتایج آزمون مستقل جهت مقایسه تاب آوری داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی

متغیر	آماره t	df	سطح معنی داری	تفاوت میانگین
تاب آوری	۰/۸۳۴	۱۷۸	۰/۸۳۴	۱/۴۳

به منظور مقایسه راهبردهای مقابله با تنیدگی داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان، از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره (MANOVA) استفاده شد. پیش از انجام این آزمون بررسی چند مفروضه آماری الزامی می‌باشد. یکی از مفروضات اجرای آزمون تحلیل واریانس چند متغیره، همسانی ماتریس کوواریانس‌ها می‌باشد که برای بررسی برقراری این مفروضه از آزمون باکس استفاده شده است. نتایج مربوط به اجرای این آزمون در این جدول نشان داده شده است.

همانطور که در جدول ۳ مشاهده می‌گردد، سطح معناداری آزمون باکس برابر با ۰/۷۷۳ می‌باشد. از آنجایی که این مقدار بزرگتر از سطح معنا داری (۰/۰۱) مورد نیاز برای رد فرض صفر می‌باشد، فرض صفر ما مبنی بر همسانی ماتریس کوواریانس‌ها مورد تایید قرار می‌گیرد. بدین ترتیب مفروضه همسانی ماتریس کوواریانس‌ها، به عنوان یک از مفروضات آزمون تحلیل واریانس چند متغیری برقرار می‌باشد.

جدول ۳. نتیجه آزمون همسانی ماتریس کوواریانس‌ها (باکس)

Box's M	F	df1	df2	سطح معناداری
۳/۳۴۰	۰/۵۴۶	۶	۲۲۹۵۵۹/۵۴۷	۰/۷۷۳

یکی دیگر از مفروضات اجرای آزمون تحلیل واریانس چند متغیری، همگنی واریانس متغیرهای وابسته در بین گروه‌ها می‌باشد که برای بررسی برقراری این مفروضه از آزمون لوین استفاده شده است. نتایج مربوط به اجرای این آزمون در جدول ۴ نشان داده شده است. با توجه به نتایج این جدول، نتایج آزمون لوین در هیچ یک از متغیرها معنا دار نمی‌باشد. از این رو فرض صفر ما مبنی برای همگنی واریانس متغیرها مورد تایید قرار می‌گیرد. با توجه به آنچه بیان شد که مفروضه دیگر آزمون تحلیل واریانس چند متغیری، یعنی همگنی واریانس‌ها، برقرار می‌باشد.

جدول ۴. نتیجه آزمون لوین برای بررسی همگنی واریانس ها

متغیر	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	سطح معناداری
مقابله مسئله مدار	۰/۲۵۹	۱	۱۷۸	۰/۶۱۲
مقابله هیجان مدار	۰/۵۶۴	۱	۱۷۸	۰/۴۵۴
مقابله اجتنابی	۰/۵۸۸	۱	۱۷۸	۰/۴۴۴

در جدول ۵ نتایج آزمون کالموگروف- اسمیرنوف جهت بررسی طبیعی بودن توزیع نمرات راهبردهای مقابله با تندیگی آورده شده است. بر اساس نتایج مندرج در جدول، سطح معناداری آماره محاسبه شده برای تمامی متغیرها بزرگتر از $0/05$ می باشد بنابر این فرض نرمال بودن توزیع نمرات پذیرفته می شود. با توجه به آنچه بیان شد که تمامی مفروض های آزمون تحلیل واریانس چند متغیری، برقرار است و استفاده از تحلیل واریانس چندمتغیره بلامانع است.

جدول ۵. نتایج آزمون کالموگروف- اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن توزیع نمرات

متغیر	تعداد	Z کالموگروف اسمیرنوف	سطح معناداری
مقابله مسئله مدار	۱۸۰	۰/۹۶۳	۰/۶۱۲
مقابله هیجان مدار	۱۸۰	۰/۹۰۳	۰/۴۵۴
مقابله اجتنابی	۱۸۰	۱/۰۹۵	۰/۴۴۴

همان طور که مشاهده می گردد سطح معنی داری هر چهار آماره چند متغیری مربوطه یعنی اثر پیلایی، لامبای ویلکز، اثر هتلينگ و بزرگترین ریشه روی، کوچکتر از $0/01$ است ($p < 0/01$). بدین ترتیب فرض صفر آماری رد و مشخص می گردد که بین راهبردهای مقابله با استرس داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی تفاوت معناداری وجود دارد.

جدول ۶. نتایج تحلیل کواریانس چند متغیری برای مقایسه راهبردهای مقابله با استرس داوطلبان جنگ ضد داعش و سربازان

اثر	آزمون ها	مقادیر	F	درجه آزادی اثر	سطح معناداری	اندازه اثر
اثر پیلایی	۰/۰۷۶	۴/۸۳۱	۰/۰۷۶	۳	۰/۰۰۳	۰/۰۷۶
لامبای ویلکز	۰/۹۲۴	۴/۸۳۱	۰/۰۷۶	۳	۰/۰۰۳	۰/۰۷۶
اثر هتلينگ	۰/۰۸۲	۴/۸۳۱	۰/۰۷۶	۳	۰/۰۰۳	۰/۰۷۶
بزرگترین ریشه روی	۰/۰۸۲	۴/۸۳۱	۰/۰۷۶	۳	۰/۰۰۳	۰/۰۷۶

به منظور بررسی تفاوت دو گروه در هر یک از راهبردهای مقابله‌ای، آزمون اثرات بین آزمودنی مورد استفاده قرار گرفت که نتایج حاصل در ادامه ارائه شده است. در جدول ۷ نتایج آزمون اثرات بین آزمودنی برای مقایسه راهبردهای مقابله با تئیدگی داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی، نشان داده شده است. با توجه به نتایج ارائه شده در جدول ۱-۵، مقدار F بدست آمده، برای راهبرد مقابله مسئله مدار برابر با $8/474$ بوده و در سطح آلفای $0/01$ معنی دار می‌باشد. با مقایسه میانگین نمرات دو گروه نتیجه می‌شود که میزان راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار در سربازان نسبت به داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش بیشتر است. مقدار F بدست آمده، برای راهبرد مقابله هیجان مدار برابر با $0/008$ بوده و سطح معنی داری آن برابر با $0/930$ می‌باشد. با توجه به عدم معنی داری مقدار F بدست آمده می‌توان نتیجه گرفت که بین راهبردهای مقابله هیجان مدار سربازان عادی و داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش تفاوتی وجود ندارد. همچنین مقدار آماره F بدست آمده، برای راهبرد مقابله اجتنابی برابر با $6/751$ بوده و در سطح آلفای $0/01$ معنی دار می‌باشد. با مقایسه میانگین نمرات دو گروه، نتیجه می‌شود که میزان راهبردهای مقابله‌ای اجتنابی در سربازان نسبت به داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش بیشتر است.

جدول ۷. آزمون اثرات بین آزمودنی برای مقایسه راهبردهای مقابله با تئیدگی داوطلبان جنگ ضد داعش و سربازان

متغیر	منبع	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	اندازه اثر
مقابله مسئله مدار	بین گروهی	$459/289$	۱	$459/289$	$8/474$	$0/01$	$0/045$
	درون گروهی	$9647/865$	178	$54/201$			
مقابله هیجان مدار	بین گروهی	$0/498$	۱	$0/498$	$0/008$	$0/930$	$0/001$
	درون گروهی	$11590/258$	178	$65/114$			
مقابله اجتنابی	بین گروهی	$499/441$	۱	$499/441$	$6/751$	$0/01$	$0/037$
	درون گروهی	$13169/451$	178	$73/986$			

● بحث و نتیجه گیری

○ تاب آوری، از ضروریات زندگی در دنیای کنونی است و یکی از عوامل تعیین کننده پاسخ‌های افراد در مقابل رویدادهای تئیدگی زا به شمار می‌رود. همچنین مهارتی مناسب است برای پشت سر گذاشتن مشکلات زندگی حتی وقتی که شرایط نامطلوب و سخت وجود دارد. به عبارت دیگر، تاب آوری به توانایی یک انسان گفته می‌شود که به

طور موفقیت آمیز شرایط نامطلوب را پشت سر گذارده و با آنها تطابق می‌یابد و علیرغم مواجه با مشکلات زندگی به قابلیت تحصیلی و هیجانی و اجتماعی دست می‌یابد (اینزیچ، آرونsson، گود و مک کای، ۲۰۰۶؛ به نقل از یزدانی، ۱۳۹۱). پژوهش‌ها نشان داده است که بین راهبردهای مقابله با تنیدگی و تاب آوری رابطه مثبت وجود دارد به این صورت افرادی که از راهبردهای مسئله مدار استفاده می‌کنند از تاب آوری بیشتری برخوردارند (نصیر، ۱۳۸۹؛ مومنی و شهبازی راد، ۱۳۹۱). در این راستا هدف تحقیق حاضر تعیین تفاوت بین تاب آوری و راهبردهای مقابله با تنیدگی بین داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان بود.

○ نتیجه تحقیق نشان داد بین تاب آوری داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان تفاوتی وجود ندارد. نتایج این پژوهش با پژوهش ورسنر (۲۰۱۹)، تامپسون (۲۰۱۸)، استراتا و همکاران (۲۰۱۵)، و هارדי و چمبر (۲۰۱۴) همخوانی دارد و با پژوهش‌های حاج حسینی و همکاران (۱۳۹۷)، یوسفی و طغیانی (۱۳۹۵) و کشاورز و همکاران (۱۳۹۴) همخوانی ندارد. در تبیین یافته می‌توان گفت دلیل آنکه میان داوطلبان و سربازان از نظر تاب آوری تفاوت وجود ندارد آن است که سال‌ها است در عراق و اقلیم کردستان جنگ در جریان است و همه مردم به لحاظ تابآوری در یک سطح قرار گرفتند. جنگ طولانی بر روی همه گروها و اقسام به طور یکسان تأثیر گذاشته یا آنها را کاملاً مقاوم و جنگجو کرده و یا اگر تاب آوری را کاهش داده باشد، در میان اکثر افراد یکسان کاهش داده است، در عین حال به لحاظ بافت فرهنگی مردم این منطقه تابآور و پرتحمل هستند و تحت تابعیت فرهنگ خاص خودشان مقاوم، سرسخت و مسلط بر خویشتن بارآمدند.

○ از نتایج دیگر تحقیق آن بود که بین راهبردهای مقابله با تنیدگی داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان تفاوت وجود دارد. مشخص شد که بین داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی از لحاظ سبک مسئله مدار و سبک اجتنابی تفاوت وجود دارد. به عبارت دیگر سربازان عادی در مقایسه با داوطلبان از راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار و اجتنابی بیشتر استفاده می‌کنند و همچنین بین راهبرد مقابله‌ای هیجان مدار داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی تفاوت وجود ندارد.

○ نتایج این پژوهش با پژوهش‌های خارجی و دباغی (۱۳۹۳) همسو و با نتایج ریس و لو (۲۰۱۶) غیر همسو می‌باشد. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت داوطلبان شرکت در جنگ ضد

داعش نسبت به سربازان در مقابله و مهار بر روی موقعیت تنیدگی زا ضعیف‌تر عمل می‌کنند و به دلیل تنیدگی ناشی از عدم تجربه قبلی در چنین موقعیتی و مشخص نبودن کار آن‌ها بخصوص در اوایل شروع جنگ بر ضرفیت روانی و جسمانی آنان اثر گذاشته و موجب شده که بر خود کترول کمی داشته، نسبت به توانایی‌های خود آگاهی کمی داشته باشند و در برخورد با موقعیت‌های گوناگون تنیدگی زا جنگ، قادر به تنظیم و مدیریت صحیح احساسات خود در مقایسه با سربازان نباشند، از این رو برای حل این مسائل و کاهش تنیدگی با عدم برنامه‌ریزی صحیح مواجه اند. به دلیل اضطراب و تنیدگی زیادی ناشی از تجربه کردن چنین موقعیتی برای اولین بار، داوطلبان نسبت به سربازان قادر به استفاده از احساسات مثبت و اقدام به ارزیابی اولیه و ثانویه درست و واقع بینانه نیستند و در برخورد با مشکلات و این گونه موقعیت‌ها دچار رخدوت می‌شوند. به همین دلیل می‌توان گفت مقابله با تنیدگی به شیوه مسئله مدار در داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش کمتر از سربازان است.

○ همچنین نتیجه تحقیق نشان داد بین راهبردهای مقابله با تنیدگی اجتنابی داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان تفاوت وجود دارد و سربازان دارای مقابله اجتنابی بیشتری هستند. علت آن که راهبرد مقابله‌ای اجتنابی بیشتر از جانب سربازان استفاده می‌شود این است که سربازان بیشتر شرایط تنیدگی زای خود را انکار می‌کنند و سعی دارند با کوچک شمردن موقعیت‌های تنش زا، سبب انکار یا به حد اقل رساندن آسیب‌های ناشی از جنگ شوند. چون معمولاً سربازان در بین قشرهای مختلف جامعه قوی ترین و شجاعانه ترین قشر از نظر انعطاف‌پذیری و مقابله با بحران‌های مختلف شناخته می‌شوند، به همین دلیل حالت انفعال و نگرش درماندگی بیشتری دارند و نسبت به داوطلبان درباره راه‌های تغییر وضعیت خود خیال پردازی بیشتری می‌کنند و وجود هر نوع تنیدگی و مشکلی را انکار می‌کنند و امیدواری بیشتری دارند که جنگ خود به خود تمام می‌شود. همچنین نتیجه تحقیق نشان داد راهبرد مقابله‌ای هیجان مدار، تفاوت بین داوطلبان و سربازان یافت نشد. و این بیانگر سطح بهنجار و متعادل حالت هیجانی در هر دو گروه است.

○ با توجه به آنچه بیان شد نتایج تحقیق نشان داد بین تاب آوری داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان تفاوتی وجود ندارد و همچنین بین راهبردهای مقابله با تنیدگی داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان تفاوت وجود دارد و مشخص شد

که بین داوطلبان شرکت در جنگ ضد داعش و سربازان عادی از لحاظ سبک مسئله مدار و سبک اجتنابی تفاوت وجود دارد. می‌توان از این نتایج در پرورش نیروهای نظامی و در پروش راهبردهای مقابله در میان سربازان استفاده کرد و بر بهبود راههای مقابله با اضطراب و تیبدگی در شرایط جنگی و درگیری نظامی تأکید کرد. به عبارت دیگر سربازان عادی در مقایسه با داوطلبان از راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار و اجتنابی بیشتر استفاده می‌کنند و همچنین برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه جهت بالابردن تاب آوری و کمک به داوطلبان و سربازان برای کاهش تیبدگی جنگ توصیه می‌گردد.

یادداشت‌ها

- 1. Islamic State in Iraq and Sham (ISIS)
- 2. resilience
- 3. Conner-Davidson Resilience Scale (CD-RISC)
- 4. Endler and Parker's Coping Inventory for Stressful Situations

● منابع

آراسته، ناصر (۱۳۸۹). جنگ و انواع آن از دیدگاه دانشمندان و نواین نظامی. تهران: انتشارات ایران سبز.
بشارت، محمد علی (۱۳۸۶). تاب آوری، آسیب پذیری و سلامت روانی. مجله علوم روانشناسی، ۶ (۲۴). ۳۷۳-۳۸۳.

بهایین، تکتم (۱۳۹۲). رابطه بین شیوه رویارویی با استرس و میزان پذیرش در والدین با کودکان جسمی حرکتی، کم توان ذهنی و عادی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز.
پارسایی، فرزانه (۱۳۹۱). بررسی رابطه سبک‌های مقابله‌ای با کیفیت زندگی دانش آموزان دختر نایین. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز.

جوکار، بهرام (۱۳۸۶). تاب آوری، سلامت روان و رضایتمندی از زندگی. مجله روانپژوهی و روانشناسی بالینی ایران، ۳، ۲۹۰-۲۹۵.

حاج حسینی، منصوره؛ سلیم احمد، ژاکاو؛ اژه‌ای، جواد و نقش زهرا (۱۳۹۷). نقش واسطه ای تاب آوری در ارتباط اضطراب مرگ و سلامت عمومی نوجوانان مهاجر عراقی متأثر از جنگ با داعش، مجله روانشناسی، ۲۲ (۳)، ۲۴۳-۲۵۰.

حسینی قمی، طاهره؛ سلیمی بجستانی، حسین. (۱۳۹۰). رابطه بین جهت گیری مذهبی و تاب آوری در بین مادران دارای فرزندان مبتلا به بیماری. مجله روانشناسی و دین، ۴ (۳)، ۶۹-۸۲.

خانی، مهدی (۱۳۸۰). درآمدی بر شناخت بسیج. تهران: مؤسسه فرهنگ و دانش.

حدری، بهزاد؛ دباغی، پرویز (۱۳۹۳). بررسی رابطه سبک های مقابلهای با سلامت روان سربازان. *فصلنامه پرستار و پزشک در زمین*، ۵(۲)، ۱۹۵.

ساراسون، ایرویون جی؛ ساراسون، باربارا (۲۰۰۵). *روانشناسی مرضی*. ترجمه بهمن نجاریان و همکاران، تهران: انتشارات رشد.

سیادی، یعقوب. (۲۰۱۲). *واجبات جندی ازاء وطن*. سایت الوسط نیوز.

شکری، امید؛ تقی لو، صادق؛ گراوند، فریبرز؛ پاییزی، مریم؛ مولایی، محمد؛ عبدالله پور، محمد آزاد و اکبری، هادی (۱۳۸۷). ساختار عاملی و ویژگی های روان سنجی نسخه فارسی پرسشنامه مقابله با موقعیت های استرس زا. *تازه های علوم شناختی*، ۱۰(۳)، ۳۳-۲۲.

قاسمی، بهزاد (۱۳۹۴). *تبیین روانی - اجتماعی عملکرد داعش*. مجله مطالعات عملیات روانی، ۴۳، ۱۸۵-۱۶۰.

قریشی راد، فخرالسادات (۱۳۸۹). اعتباریابی مقیاس مقابله با موقعیت های استرس زای اندلر و پارکر. *مجله علوم رفتاری*، ۴(۱)، ۱-۷.

کشاورز، حسین؛ شیروانی، حسین؛ سبجانی، حسین؛ سبجانی، وحید و برابری، اصغر (۱۳۹۴). مقایسه ای تاب آوری و خودکار آمدی در بین کارمندان نظامی ورزشکار و غیر ورزشکار. *مجله طب نظامی*، ۴(۴).

موسوی، اکرم السادات (۱۳۸۸). مقایسه سبک های دلپستگی و مقابله ای در افراد مبتلا به سو مصرف مواد و غیر مبتلا. *پایان نامه کارشناسی ارشد*، دانشگاه آزاد اسلامی بیرجند.

مومنی، خدامراد؛ شهبازی راد، افسانه (۱۳۹۱). رابطه معنویت، تاب آوری و راهبردهای مقابله ای با کیفیت زندگی دانشجویان. *مجله علوم رفتاری*، دوره ۶(۲)، ۳۰-۹۷.

میکائیلی، نیلوفر؛ گنجی، مسعود؛ و طالبی جویباری، مسعود (۱۳۹۱). مقایسه تاب آوری و رضایت زناشویی و سلامت روان در والیدن با کودکان دارای ناتوانی یادگیری و عادی. *محله ناتوانی های یادگیری*، ۱(۲)، ۱۲۰-۱۳۷.

نصیری، مرضیه (۱۳۸۹). رابطه راهبردهای مقابله با استرس و تاب آوری با خوش بینی در دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهرستان ذوقول. *روانشناسی اجتماعی (یافته های نو در روان شناسی)*، ۵(۱۶)، ۵۷-۷۰.

یاسین، بورهان. (۲۰۱۵). کورستان له رویه رویونه وهی داعشدا. ناوه ندی روشنیبری ئه ندیشه.

یزدانی، امین (۱۳۹۱). بررسی رابطه ویژگی های شخصیتی سرسختی و تاب آوری با موفقیت تحصیلی در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی ارشد. *پایان نامه دکتری عمومی*، دانشگاه علوم پزشکی ارشد

جمهوری اسلامی ایران.

یزدی، محمد تقی مصباح. (۱۳۸۵). نگاهی گذر به بسیج و بسیجی. قم: مرکز انتشارات مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.

یوسفی، رحیم؛ طغیانی، الهه (۱۳۹۵). مقایسه تاب آوری روانی و مکانیزم های دفاعی در افراد نظامی و غیر نظامی. *مجله طب نظامی*، ۱۸(۲).

Bonanno,G.A.(2004).Loss, Trauma, and human resilience. *American Psychologist*, 59, 20-28.

Campbell-Sills, L., Cohan, S. L., & Stein, M.(2006).Relationship of resilience to personality, coping, and psychiatric symptoms in young adults. *Behaviour Research and Therapy*, 44(4), 585–599.

Connor, M. K., & Davidson, J. R. T.(2003).Development of a new resilience scale: The Connor-Davidson Resilience Scale (CD-RISK). *Depression and Anxiety*, 18, 76-82.

Endler, N. D. & Parker. J. D.A.(1990).Multidimentional assessment of coping. A critical evaluation. *Journal of Personality and Human Development*. 28, 45-56.

Endler, N. S. & Parker, J. D. A.(1994).Assessment of multidimensional coping: Task, emotion, and avoidance strategies. *Psychological Assessment*, 6, 50–60.

Fredrickson,B.L.(2001).The role of positive emotions in positive psychology: The broaden and-build theory of positive emotions. *American Psychologist*, 56, 218–235.

Halamandaris, K. F., & Power, K.G.(1999).Individual differences, social support and coping with the examination stress: A study of the psychosocial and academic adjustment of first year home students. *Personality and Individual Differences*, 26, 665- 685.

Hardy, E. Main, L. C. & Chambers, T. P.(2014). *Exploring the role of personality and resilience in the stress response: A comparison of military and civilian samples*, in APS 2014: Psychology meeting society's challenges. 49th APS annual conference, the Australian Psychological Society (APS), Melbourne, Vic., pp. 9-19.

Hasanshahi, M.M., & Darai, M. (2005) Impact of coping on students mental health: Effects of moderating psychological hardiness. *Journal of Science and Research in Psychology*. 26: 77-98. Persian.

Horn, S. R., Charney, D. S., & Feder, A. (2016). Understanding resilience: New approaches for preventing and treating PTSD. *Experimental Neurology*, 284, 119-132.

Luthar, S. S. , & Cichiti, D. (2000). The construct of resilience. Implications for interventions and social policies. *Development and Psychology*, 12, 857-885.

Masten, A.(2001).Ordinary magic: Resilience processes in development. *American*

- Psychologist*, 56, 227-228.
- Reivich, K. & Shatté A.(2002). *The resilience factor: Seven essential skills for overcoming life's inevitable obstacles*. New York, NY: Broadway Books.
- Rice, V. & Liu, B.(2016).Personal resilience and coping Part II: Identifying resilience and coping among U.S. military service members and veterans with implications for work. *Journal of Work*, 54 (2), 335-350.
- Ryff, C.D. & Singer, B.(2003).Flourishing under fire: Resilience as a prototype of challenged thriving. In C.L.M. Keyes & J. Haidt (Eds.), *Positive psychology and the life well-lived*(pp. 15–36). Washington, DC: APA.
- Schoon , I.(2006).Risk and resilience adaptation in changing times. *Journal of Marriage and Family*. 68:1383-1384.
- Skinner, E. A. Edge, K. Altman, J. & Sherwood, H(2003)).Searching for the structure of coping: A review and critique of category systems for classifying ways of coping. *Psychological Bulletin*, 129, 216–269.
- Stratta, P., Capanna, C., Dell'Osso, L., Carmassi, C., Patriarca, S., Di Emidio, G., ... & Rossi, A. (2015). Resilience and coping in trauma spectrum symptoms prediction: A structural equation modeling approach. *Personality and Individual Differences*, 77, 55-61.
- Thompson, N. J., Fiorillo, D., Rothbaum, B. O., Ressler, K. J., & Michopoulos, V. (2018). Coping strategies as mediators in relation to resilience and posttraumatic stress disorder. *Journal of Affective Disorders*, 225, 153-159.
- Wesner, A. C., Behenck, A., Finkler, D., Beria, P., Guimarães, L. S., Manfro, G. G. & Heldt, E. (2019). Resilience and coping strategies in cognitive behavioral group therapy for patients with panic disorder. *Archives of Psychiatric Nursing*.

